

Κατέχουμε την «αλήθεια του σύμπαντος»;

(Γράφει ο Αντγος ε.α. Νικόλαος Πιτσόλης)

Είναι κατανοητό και χρήσιμο σε μια Δημοκρατία να υπάρχουν πολλές σκέψεις, απόψεις, ιδέες, τάσεις, προσεγγίσεις.

Ποια είναι η ορθή, εκτός από προφανείς και οφθαλμοφανείς περιπτώσεις, το δείχνει πράγματι η ιστορία, η πράξη, εφόσον βέβαια δοκιμασθεί.

Γιατί συνήθως οι περισσότερες απόψεις παραμένουν απόψεις, επειδή προφανώς μια μόνο επιλέγεται να εφαρμοσθεί. Αυτή που τελικά τίθεται στην κρίση των πολιτών, μετά από την καλή ή κακή εφαρμογή της. Οπότε οι υπόλοιπες παραμένουν «εκ του ασφαλούς ορθές» για αυτούς που τις πρότειναν.

Δυστυχώς, δεν έχουμε αποκτήσει την κουλτούρα της **σύνθεσης ιδεών**, του **δημιουργικού διαλόγου**. Κάθε ένας από εμάς διεκδικεί την ορθότητα της άποψής του, την «αλήθεια του σύμπαντος»! Θεωρούμε ότι μετά από εμάς το χάος.

Αφορμή για το παρόν άρθρο αποτελεί ο αριθμός των πολιτικών κομμάτων που συμμετείχαν στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές και ο αριθμός των υποψηφίων περιφερειαρχών και δημάρχων στις πρόσφατες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές.

Ας αναφέρουμε ορισμένα παραδείγματα από την κεντρική πολιτική σκηνή.

Στην «περιοχή» του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν το «Μέρα25» και η «Πλεύση Ελευθερίας». Τρία κόμματα που έχουν παραπλήσια κεντρική ιδέα και επιμέρους διαφορετικές απόψεις σε ορισμένα θέματα. Ωστόσο, τους ήταν αδύνατο να συνεργασθούν ώστε να αποκτήσουν ενιαία φωνή, με ό,τι αυτό θα σήμαινε στο εκλογικό αποτέλεσμα. Κάθε κόμμα υπερασπίζεται την αλήθεια του και μόνο αυτήν!

Στην «περιοχή της Δεξιάς της Δεξιάς» υπάρχει πληθώρα κομμάτων. «Ελληνική Λύση», «ΝΙΚΗ» και «Σπαρτιάτες», ήδη στη Βουλή όλοι. Παράλληλα, μεγάλος αριθμός αυτοτελών μικρών κομμάτων (Φωνή Λογικής κ.λπ.) ή συνασπισμών μικρών κομμάτων (Πατριωτικός Συνασπισμός κ.λπ.).

Σε όλα αυτά τα μικρά, εκ του εκλογικού αποτελέσματος κόμματα, η κεντρική πολιτική ιδέα είναι επίσης ίδια, με επιμέρους θέματα στα οποία διαφοροποιούνται. Ωστόσο δεν κατάφεραν να συνεννοηθούν και να αποκτήσουν ενιαία «πολιτική φωνή» και άρα πιο ισχυρή. Και σε αυτήν την περίπτωση κάθε κόμμα υπερασπίζεται την αλήθεια του και μόνο αυτήν!

Και βέβαια δεν θα αναφερθώ σε περιπτώσεις όπως ΚΚΕ Μ-Λ και Μ-Λ ΚΚΕ, οι αγεφύρωτες διαφορές των οποίων αποτελούν άλλο αντικείμενο.

Ας αναφέρουμε ορισμένα ενδεικτικά παραδείγματα από τις πρόσφατες Δημοτικές εκλογές.

Στην Περιφερειακή Ενότητα Βόρειου Τομέα Αθηνών της Περιφέρειας Αττικής, την οποία γνωρίζω καλύτερα, παρατηρούμε τους παρακάτω υποψήφιους σχηματισμούς:

- Σε 2 Δήμους : 7 + 1
- Σε 2 Δήμους : 6 + 1
- Σε 3 Δήμους : 5 + 1
- Σε 4 Δήμους : 4 + 1
- Σε 1 Δήμο : 3 + 1

Και στους 12 Δήμους, ο όρος «+1» αναφέρεται στην αντίστοιχη «Λαϊκή Συσπείρωση» του ΚΚΕ για τον κάθε Δήμο. Αποτελεί χαρακτηριστική πολιτική θέση, που δεν αποτελεί αντικείμενο του παρόντος.

Όμως, για τους περισσότερους δήμους, ο αριθμός των υπόλοιπων υποψηφίων σχηματισμών είναι πολύ μεγάλος, συνήθως εναντίον τού μέχρι τις εκλογές δημάρχου.

Αν δεχθούμε λοιπόν ότι οι αντίστοιχοι δήμαρχοι απέτυχαν και «ζητείται νέα λύση», αυτή η λύση θα βρεθεί από τον ανταγωνισμό των πολλών ή από τη **σύνθεση των ιδεών και απόψεων** και τον **δημιουργικό διάλογο** των υποψηφίων;

Είναι δυνατόν να είναι όλοι αντίθετοι με την όποια δημοτική αρχή και να μην είναι σε θέση να ομονοήσουν στα κρίσιμα τουλάχιστον θέματα, προκειμένου να κερδίσουν την εκλογική μάχη κατά του υφιστάμενου «κακού δημάρχου», αφήνοντας στην άκρη τυχόν άλλες προσωπικές θέσεις;

Επειδή λοιπόν αυτό συμβαίνει κατά κόρον, δικαίως οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι στο βάθος του τούνελ δεν υπάρχει φως, δεν υπάρχει λύση, παρά μόνο η προσωπική φιλοδοξία της ανάληψης της δημαρχίας.

Μήπως ήλθε πλέον το πλήρωμα του χρόνου για να αφήσουμε στην άκρη το «ΕΓΩ» και να δούμε κατάματα το «ΕΜΕΙΣ»;

Μήπως πρέπει να αναθεωρήσουμε την άποψη ότι μόνο εμείς κατέχουμε την «αλήθεια του Σύμπαντος»;